

Prvi koraki

GLASILO OSNOVNE ŠOLE VELIKI GABER
LETNIK 6, ŠTEVILKA 6, LETO 2022

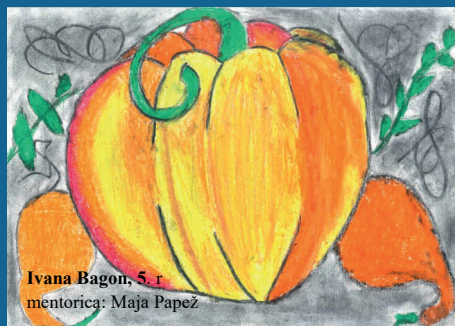
LIKOVNI IZDELKI UČENCEV

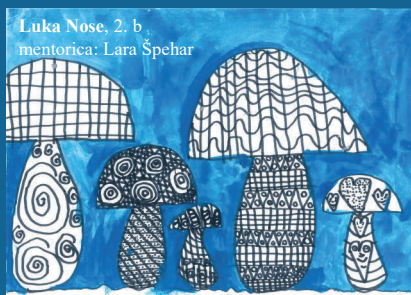
Angelina Krajnik, 2. b
mentorica: Lara Špehar

Jakob Žefran, 3. r
mentorica: Suzana Jefim

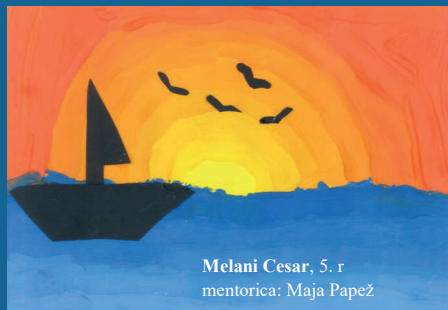
Ivana Bagon, 5. r
mentorica: Maja Papež

Luka Nose, 2. b
mentorica: Lara Špehar

Maša Jandič, 1. b
mentorica: Danijela Kočmur

Melani Cesar, 5. r
mentorica: Maja Papež

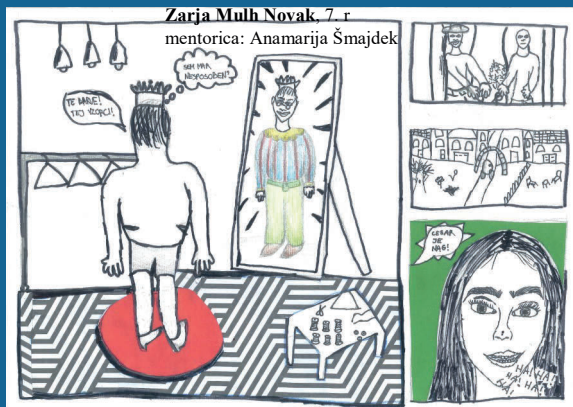
Maša Vodopivec, 4. r
mentorica: Bernardka Resnik

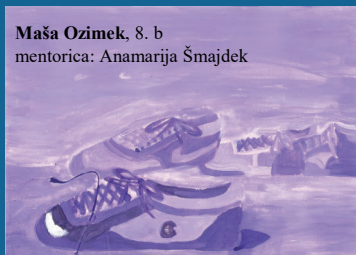
Pia Kastelic, 7. r
mentorica: Anamarija Šmajdek

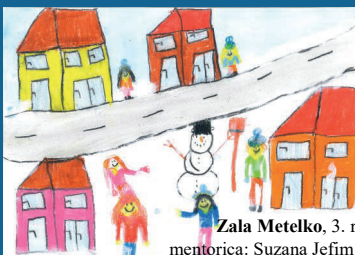
Zala Cafuta, 3. r — mentorica: Suzana Jefim

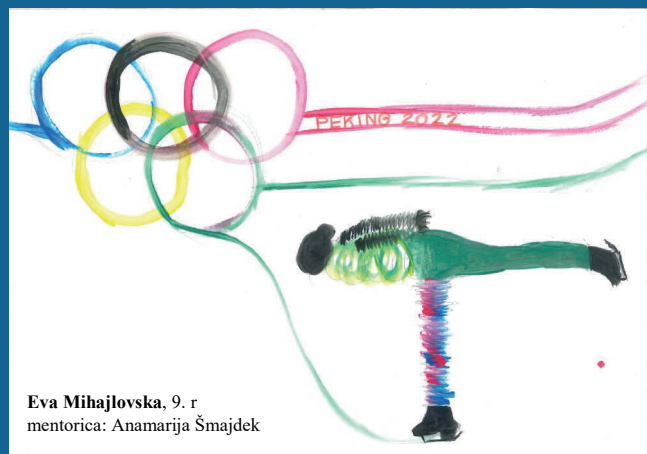
Zarja Mulh Novak, 7. r
mentorica: Anamarija Šmajdek

Maša Ozimek, 8. b
mentorica: Anamarija Šmajdek

Zala Metelko, 3. r
mentorica: Suzana Jefim

Eva Mihajlovska, 9. r
mentorica: Anamarija Šmajdek

Glorija Simič, 8. b
mentorica: Anamarija Šmajdek

KORAKI V SVET

V prvo leto mojega drugega mandata vodenja zavoda smo zakorakali z epidemičnimi omejitvami. V OŠ Veliki Gaber in vrtcu Sončnica smo šolsko leto izpeljali s ciljem, da bi bilo za otroke čim bolj normalno, glede na omejitve, ki so nam bile odrejane. Na tem mestu gre zahvala staršem in zaposlenim, ki so podpirali delovanje zavoda v smeri zdravorazumskega izvajanja ukrepov, ki nam jih je čez noč nalagala vlada.

V tekočem šolskem letu smo se osredotočili na odpravo primanjkljajev, ki so jih otroci pridelali v preteklih dveh letih zaradi zaprtja vrtcev in šol, karanten ... Predvsem imam v mislih primanjkljaje na socialnem in fizičnem področju. V vrtcu smo izkoristili naravo. Vsakodnevno smo otrokom omogočili preživljanje časa v gozdnih učilnicah, kjer so krepili svoje fizične sposobnosti in imeli dovolj socialnih interakcij v

različnih situacijah, hkrati pa so se izognili še prenašanju virusa. Tudi učenci v šoli so veliko časa preživeli zunaj na igrišču, se gibali na svežem zraku in družili. Hkrati smo se trudili izpeljati čim več dni dejavnosti izven šole, pa tudi vse šole v naravi, ki so idealno polje za krepitev socialnih veščin.

Šolsko leto 2021/22 bomo pomnili tudi po prvih izmenjavah učiteljev v zgodovini naše šole v okviru Erasmus+ projekta. Naši učitelji so v letošnjem šolskem letu obiskali partnerske šole v Španiji, Italiji in Turčiji. V novembru 2021 pa smo na šoli gostili tuje učitelje vseh prej omenjenih šol ter šole iz Litve. S tem smo tudi učencem omogočili stik s tujimi učitelji, spoznali smo druge kulture in jezike. Projekt bomo v prihodnje skušali nadgraditi v izmenjavo učencev med različnimi državami. O podrobnostih vas bomo sproti obveščali.

Kot vsa leta do sedaj, smo tudi v letošnjem nadaljevali z investicijami, ki nam omogočajo kvalitetnejše delo in bivanje v šoli in vrtcu. Med večjimi sta širitev parkirnih mest za šolo s postavitvijo opornega zidu z ograjo in ureditev zelenice z umetno travo na športnem igrišču. V vrtcu smo zamenjali glavna vhodna vrata in vstavili pisuarje v toaletne prostore v spodnji igralnici. Za vse oddelke razredne stopnje smo kupili Hokki stolčke, ki omogočajo učencem gibanje med sedenjem in s tem sproščanje energije, za pouk glasbe pa smo kupili nov pianino. Z zadovoljstvom pa lahko spremljamo tudi nadaljnje korake v smeri izgradnje nove športne dvorane. Za namen izgradnje je Občina Trebnje dokupila zemljišče od KZ Trebnje in s tem omogočila, da bo OŠ Veliki Gaber dobila pravo športno dvorano z rokometnim igriščem. Konec februarja je bila tako oddana vloga na UE Trebnje za pridobitev gradbenega dovoljenja in le še korak nas loči do realizacije.

Z veseljem spremljam razvoj šole in vrtca v smeri, ki smo jo skupaj načrtali pred šestimi leti. Še naprej se bomo trudili, da bo zavod stopal v smeri povezovanja šole in vrtca z lokalno skupnostjo in širše, stremel h kakovostnim odnosom med strokovnimi delavci in starši, z zavedanjem, da smo vsi skupaj odgovorni za razvoj otrok.

mag. Gregor Udovč, ravnatelj

»K'GA DAGAJA« NA NAŠI ŠOLI?

PROJEKT BRALNICE

KNJIGA MENE BRIGA!

Mentorica:
Maja Sušin

Neja Maver, 7. r

Branje je zelo pomembno. S knjigami si širimo obzorja, odkrivamo in spoznavamo nove stvari. Ker se tega zavedamo, smo imeli v tem šolskem letu organiziranih nekaj dejavnosti, ki so spodbujala branje. Različne priložnosti za branje so bile del šolskega projekta BRALNICE.

Štirikrat je potekalo medgeneracijsko branje, kjer se srečamo bralci različnih starosti.

To je branje, pri katerem spoznavamo nove zgodbe, pravljice in se ob tem tudi pogovarjamo. Vsak lahko pove svojo razlago prebranega in se v skupini razvije diskusija glede prebranega. Obnovili smo svoje znanje in ga nadgradili z novimi ugotovitvami. Dvakrat na leto je potekal tudi bralni teden.

V šolo je vsak prinesel svojo knjigo, ki smo jo pri uri slovenščine, včasih tudi pri drugih predmetih, tiho brali 5 ali 10 minut. Organizirali smo tudi akcijo starejši berejo mlajšim. Učitelji so se prej dogovorili, potem pa je nekaj starejših učencev obiskalo mlajše ter jim v okviru pouka prebralo zgodbo. Prej smo se seveda dogovorili z učitelji, kako naj dejavnost poteka. To je bila zelo lepa izkušnja, saj smo starejši spoznali tudi mlajše učence in se z njimi povezali, mlajši pa so lahko dobili zgled, kako bodo brali, če bodo vadili.

Kot vedno smo brali za domače branje in bralno značko. Za začetek bralnega leta smo gostili pisatelja Primoža Suhodolčana. Kdor je opravil bralno značko, pa se je lahko udeležil nagradnega izleta v Novo mesto. Sedmošolci smo se o prebranih knjigah pogovarjali na bralnih čajankah, obiskali pa smo tudi Knjižnico Pavla Golie. Včasih smo na hodniku ali v knjižnici lahko prebrali bralne nasvete svojih vrstnikov. Mlajši učenci so si izmenjevali bralni nahrbtnik in brali na prostem v času podaljšanega bivanja.

Posebej zanimivo pa je bilo 24. marca, ko smo imeli noč v knjižnici. Udeležili smo se je nekateri učenci od 5. do 9. razreda. Po prihodu v knjižnico se je

Knjiga je kot življenje,
listaš, listaš in listaš,
dokler ne končaš.

Matevž Kozlevčar, 9. r

Knjiga je moj dom,
sprejme me vase
in tu je vedno zame.

Lovro Kek, 6. a

Knjigo odprimo,
zaživimo in poletimo
daleč v veselje besed.

Tia Čebular, 6. b

začelo medgeneracijsko branje knjig. Skupaj s starejšimi smo raziskovali basni. Beseda je tekla o prebrani vsebini. Basen Mravlja in muren smo predstavile učenke 7. razreda. Pridružila se nam je bibliotekarka Mojca Nose iz trebanjske knjižnice in nam pokazala kamišibaj. Po večerji smo v skupinah na izbrano basen tudi mi po skupinah oblikovali svoj kamišibaj in ga predstavili ostalim. Videli smo, da branje spodbuja tudi ustvarjalnost. Kmalu smo si uredili ležišča in odšli spat. Čeprav smo spali na neudobnih ležiščih, smo zjutraj odšli k pouku nasmejani in odprti za nova znanja.

OBISK GLEDALIŠČA

Lovro Slak, 5. r

Mentorica:
Maja Papež

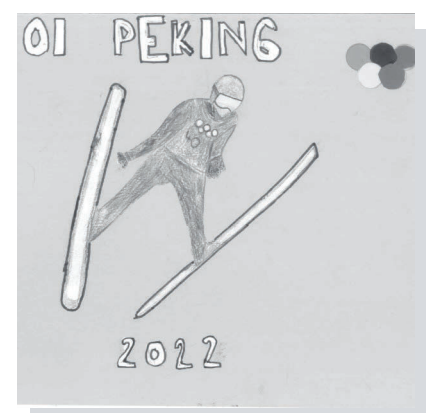
V ponedeljek, 25. 4. 2022, smo odšli v Kulturni center Janeza Trdine v Novo mesto. Zjutraj smo pred šolo vzeli malico in odšli na avtobus ter se odpeljali svojemu cilju in dogodivščinam naproti.

Pred kulturnim centrom smo si ogledali zanimiv kip, ki je spominjal na našo najvišjo goro Triglav. Učiteljica nam je razdelila vstopnice. Vstopili smo v Kulturni center in na označene obešalnike odložili bunde in nahrbtnike. Pred vstopom v dvorano nam je gospa, ki je tam zaposlena, preverila vstopnice. Nato smo šli sedet. Počakali smo na začetek predstave z naslovom Heidi.

Heidi je deklica, ki je prišla s teto Deti v planine k dedku. Dedek ni veliko govoril. Heidi se je sama odločila, kje bo spala. Naslednji dan je spoznala pastirja Petra, ki so mu rekli kozji general. Šla je z njim na pašo, ker je tudi sama želela postati kozja generalka. Peter ji najprej ni dovolil. Ko sta se spoprijateljila, pa ji je to omogočil. Čez nekaj časa je odšla v mesto invalidni deklici Klari delat družbo. Njena varuška gospodična Roter Majer je ni marala. Deklici sta postali zelo dobri prijateljici. Čez nekaj časa jo je tudi vzljubila gospodična Roter Majer. Heidi je Klaro naučila pihati na piščal in hoditi. Klara jo je naučila brati in pisati. Heidi je Klaro povabila k dedku v gore. To je jezilo Petra. Na koncu pa so vsi postali prijatelji. Po končani predstavi smo si ogledali še knjižnico Mirana Jarca, Kettejev vodnjak, Kapiteljsko cerkev, Kandjiski most in Župančičevo sprehajališče. Polni lepih vtisov smo se odpeljali proti domu.

Zala Zajec, 7. r
mentorica: Anamarija Šmajdek

Tamara Pevec Jevnikar, 8. b
mentorica: Anamarija Šmajdek

»K'GA DAGAJA« NA NAŠI ŠOLI?

EKO DAN

Mentorica:
Maja Sušin

Neža Špec, Neža Lajkovič, Tia Čebular, Pia Zupančič, Pija Koželj, 6. r

V sredo, 4. 5. 2022, smo izvedli EKO DAN. Učitelji so pripravili več delavnic, kjer smo sodelovali vsi učenci. Spoznavali smo zaklade narave, se preizkusili v ročnih spretnostih in ustvarjali.

Nekateri so uredili okolico: očistili so poti, pokosili, opleli gredice in pometli stezo. Prav tako so v kamnita korita posadili rože. Nekaj učencev je izdelovalo lesene gajbice, ki jih bodo porabili za darilca. Iz lesa so naredili tudi oznake za trim stezo. Iz naravnih materialov so izdelali tamburine in piščalke, skupina učenk pa je ročno šivala pogrinjke. Nekaj učencev je ustvarjalo v kuhinji. Iz sadja in divjih rastlin so pripravili smutije in druge dobrote. V kemijski delavnici pa so analizirali vodo. Kot vedno so se nekateri odpravili po okoliških vaseh in pobirali smeti. Mlajši so se odpravili spoznavat naravo ob Temenici in raziskovat gozd. Iz odpadnih materialov in papirja so izdelovali igrače ali košarice. Učenci so bili veseli drugačnega dela, kot so ga v šoli vajeni. Dan je bil poučen in zanimiv za vse.

DOBRODELNA AKCIJA OTROCI ZA OTROKE

Lana Blatnik, Pia Kastelic, 7. r

Petošolka Melani Cesar in ostali učenci iz 5. razreda so v sodelovanju z Rdečim križem izvedli dobrodelno akcijo. Namen je bil plemenit: pomagati smo želeli begunskim otrokom in družinam iz Ukrajine. Zbirali smo šolske potrebščine, higienske pripomočke in tekstilne brisače. Zbiranje je potekalo od 12. 4. 2022 do 15. 4. 2022 pri dežurnem učencu. Vse zbrane stvari je Melani skupaj s predstavnico KO RK Veliki Gaber osebno predala begunskim družinam v Logatcu. Bravo, Melani in petošolci!

Mentorica:
Maja Sušin

POHOD NA VRHTREBNJE

Eva Kapetan, 2. b

Dvanajstega maja smo šli na pohod na Vrhtrebnje. Šli smo z učenci iz šole Šentvid pri Stični. Najprej smo šli na most, potem smo se spoznali. Jaz sem spoznala Evo in Karolino. Dolgo smo hodili. Na začetku smo šli na vlak. Kasneje smo prišli na naš cilj. Jedli smo in pili, tudi igrali smo se. Potem smo šli na pot. Zelo je bilo strmo na poti navzdol. Ko smo prišli dol, smo jedli sladoled. Z dvema evroma sem kupila dve kepici sladoleda – limono in zeleno jabolko. Potem smo šli do železniške postaje. Šli smo tudi v staro lokomotivo zraven železnice. Zelo smo se imeli lepo. Nazaj smo se peljali z novim modrim vlakom. Najprej smo izstopili mi, potem pa še učenci iz Šentvida pri Stični. Ko smo izstopili, smo šli v šolo. Kosilo smo imeli doma.

Mentorica:
Lara Špehar

Lana Blatnik, Pia Kastelic, 7. r

Kot vsako leto so tudi letos učenci od 1. do 9. razreda okraševali učilnice. Okraski so v razredih pričarali zimsko vzdušje. Izdelovali smo snežinke, postavljali smrečice, izrezovali snežake in druge okraske, ki so viseli s stropa, krasili okna in vrata. Poleg okraševanja pa je potekalo tudi tekmovanje za najlepše okrašeno učilnico na razredni in predmetni stopnji. Čeprav so bili zmagovalci v različnih kategorijah veseli, v resnici sploh ne gre toliko za tekmovanje, temveč za ustvarjalnost in medsebojno sodelovanje, da učenci s skupnimi močmi poskušajo ustvariti nekaj lepega.

Mentorica:
Maja Sušín

KULTURNI OB KULTURNEM PRAZNIKU

Lana Blatnik, Pia Kastelic, 7. r

Bližal se je kulturni praznik, zato smo na šoli pripravili prireditev, ki je potekala na šolskem igrišču. Proslavo sta vodili učenki 4. razreda. Posvetili smo jo desetletnici smrti Toneta Pavčka in Lojzeta Slaka. Kot vedno je za začetek mladinski pevski zbor zapel slovensko himno. Takoj za tem so nastopili učenci 1. razreda, ki so zapeli pesem o Pikiju Jakobu in odigrali gledališko predstavo. S plesom so prireditev popestrili učenci 5. razreda. Nekateri učenci so tudi recitirali pesmi in brali zgodbe. Zapel je tudi otroški pevski zbor. Po koncu prireditve so si udeleženci lahko ogledali razstavo najstarejših slikanic pred vhodom v šolo.

Mentorica:
Maja Sušín

ZBIRAMO PAPIR, ELEKTRONSKE NAPRAVE, ZAMAŠKE ...

Lana Blatnik, Pia Kastelic, 7. r

Vsem se čez leto nabere v kletih in na podstrešjih veliko odpadnega papirja. Kot vsako leto smo ga tudi letos zbirali veliko. Akcije se še posebej veselijo devetošolci, saj pri tem tudi zaslužijo. Učenci so letos zbirali zamaške za društvo Vesele nogice. Zbiralna akcija je potekala v marcu. Da je v slogi moč, dokazuje to, da smo skupaj zbrali kar 106 kilogramov zamaškov. Poleg papirja in zamaškov pa smo letos lahko prinesli tudi stare in še uporabne aparate. 8. aprila so nas obiskali E-transformerji. Tam so učencem od 6. do 9. razreda predstavili, kako lahko ponovno uporabimo aparat, kam odnesemo še uporabno napravo, zgodovino elektronskih naprav ... Poučili smo se, kako ravnati, da bo elektronskih odpadkov čim manj.

Mentorica:
Maja Sušín

MASTERCHEF

Jasna Vodnjov, 4. r

Pri interesni dejavnosti masterchef smo kuhali in pekli različne jedi. Tudi sama doma zelo rada kuham in pečem, zato mi je bilo zelo všeč. Pa tudi zelo prijazna učiteljica Lidija Ožek nas je imela. Skupaj smo se zabavali, veselili in kdaj tudi zaplesali. Upam, da se vidimo tudi naslednje šolsko leto.

Mentorica:
Lidija Ožek

»K'GA DAGAJA« NA NAŠI ŠOLI?

**Knjiga je lahko bela
ali vijolična. Ni važno,
samo da se bere.**

Sara Zupančič, 9. r

**Knjiga je bleda,
debela in lena.**

A v mojih rokah zaživi.

Julija Stopar, 9. r

**Ko odpremo knjigo,
v njej iščemo domišljijo,
jo najdemo in se smejimo.**

Pija Koželj 6. b

MLADE NOVINARKE

Nuša Golob, 7. r

Izbirni predmet šolsko novinarstvo smo letos obiskovala dekleta iz 7. in 8. razreda. Naučile smo se kar nekaj novega. S sošolkami smo spoznale razlike med časopisom in revijo, med vestjo in poročilom ter se preizkusile v ustvarjanju ankete, intervjuja in drugih novinarskih žanrov. Pogovarjali smo se tudi o lažnih novicah, ki jih je v medijih vse več.

Najbolj zanimiva izkušnja mi je bila, ko smo sodelovale pri radijski oddaji Hudo!, ki je del mladinskega programa Radia Slovenija. Oddajo na temo domačih živali smo v celoti pripravile same ter sodelovale tudi v pogovoru v živo v studiu Radia Prvi. Skupaj z mentorico smo ustvarjali in sestavljali vprašanja za učence, učitelje, veterinarja in prostovoljko iz društva za živali. Novinarki in tonski mojster, ki sicer pripravljajo oddajo, so nam pokazali uporabo mikrofona in kako se snema pogovor. Nato smo vse posneli in na koncu posnetke skupaj montirali. Čez nekaj dni je sledila oddaja v živo v studiu. V soboto zjutraj smo se odpravile v Ljubljano, kjer so se med oddajo predvajali posnetke naših pogovorov, me pa smo v živo sodelovale v oddaji z novinarko Tadejo. Pri tej celotni nalogi mi je bilo najbolj všeč to, da smo bile v oddaji v živo v studiu v Ljubljani in da se je predvajala naša izbrana glasba.

Ogledale pa smo si tudi tiskarsko središče in redakcijo časopisa Delo. V tiskarni smo videle stroje in kako se iz štirih osnovnih barv sestavlja barvni tisk. Spoznale smo mojstre, ki so nam vse predstavili. Videle smo, kako hitro se tiska časopis. Izvedele smo kar nekaj zanimivosti. Na primer to, da časopise izdelujejo iz ogromnih rol, kjer je kar 21 kilometrov papirja. Neprodane izvode časopisa tudi reciklirajo. V uredništvu Dela smo videli, kako nastane pravi časopis. Vodil nas je novinar Ali Žerdin. Zanimivo mi je bilo videti, kako opravljajo delo novinarji in kako oblikujejo naslovnico. Ogledale smo si tudi zgodovino časopisa Delo in nekaj najpomembnejših naslovnico skozi leta. Iz tiskarne in uredništva sem odnesla veliko vtisov. Zdaj vem, koliko dela in truda je vloženo, da lahko prelistamo en časopis.

*Mentorica:
Maja Sušin*

PLANINSKI KROŽEK

Mentorica:

Maja Sušin

Špela Črček, 7. r

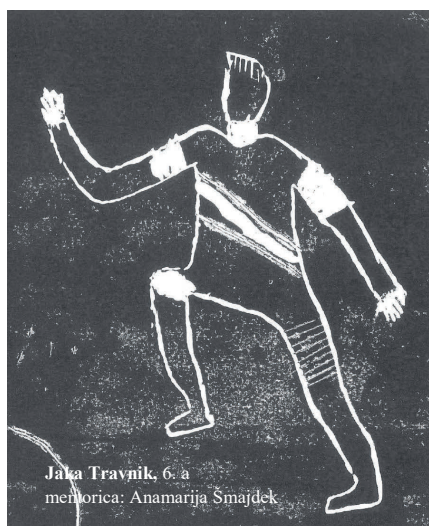
V letošnjem šolskem letu je prvič zaživel planinski krožek. Vodi ga učiteljica Andreja Štrucl, udeležilo pa se ga je 32 učencev od 2. do 9. razreda. Mladi planinci smo obiskali že kar nekaj zanimivih planinskih tur: Tamar, Pot dveh slapov in Ratitovec. Krožek imamo ob sobotah, ko se dobimo ob 7. uri. Običajno smo se zbrali na avtobusni postaji pri šoli, le enkrat je bil zbor na Polževem. Polni pričakovanj se odpeljemo do izhodišča in počasi s pohodniško opremo in nahrbtniki krenemo na pot. Ko pridemo na vrh, pojemo preostanek malice, si v koči kupimo čaj, kakšno sladico, lahko pa tudi droben spominček. Pohodi so kar dolgi, saj v eno smer navadno hodimo uro in pol ali pa dve uri. Včasih smo se na poti tudi sankali ali pa malo plezali. Domov smo se vračali popoldne, okrog 15. ali 17. ure. Planinski krožek je lepa popestritev za nas. Spoznavamo lepote Slovenije, se učimo planinarjenja in se na svežem zraku družimo s prijatelji. Zahvaljujem se učiteljici Andreji, da je organizirala vse pohode in nas varno pripeljala domov.

DNEVI MEDGENERACIJSKEGA SOŽITJA

Mentorica:

Tanja Korošec

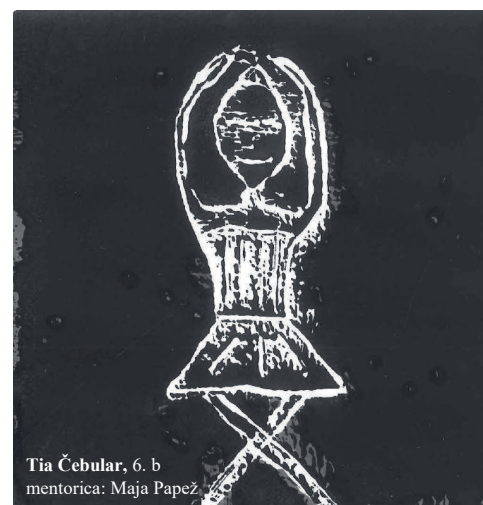
23. 5. in 24. 5. 2022 na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani potekajo Dnevi medgeneracijskega sožitja. Na slavnostnem odprtju smo v družbi DU Veliki Gaber nastopili tudi učenci naše šole. Lara Cafuta, Lara Kastelic in Julija Verbič so pod mentorstvom Justine Zupančič deklamirale pesem Urške Mitrovič *Hvalnica korenčku*, plesalci pa so ob spremljavi harmonikarja Gašperja Štrusa zaplesali. Vsem nam je bilo v ponos nastopiti na tako velikem odru pred tako številčnim občinstvom ter se medgeneracijsko povezovati.

Jaka Travnik, 6. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

Glorija Simič, 8. b
mentorica: Anamarija Šmajdek

Tia Čebular, 6. b
mentorica: Maja Papež

Projekt ERASMUS+ BLUE SHIRTS, GREEN SHORTS

Mia Cesar, 8. b

Novost na naši šoli je vključenost v projekt Erasmus+. Povezalo se je pet osnovnih šol iz petih različnih držav: poleg naše še šole iz Litve, Turčije, Italije in Španije. Povezujejo nas skupne dejavnosti na temo varovanja okolja, obiski in izmenjava izkušenj.

Od 8. do 12. novembra 2021 so tudi našo šolo obiskali tuji učitelji. Prišlo jih je 15 iz vseh naštetih držav. Pripravili smo jim dobrodošlico in kratek program, potem pa so v tednu dni obiskali še vrtec, občino in si ogledali slovenske znamenitosti: glavno mesto, Bled, Postojnsko jamo, Piran in še kaj.

Naše učitelje smo povprašali o njihovih vtisih ob obiskih tujih šol. Kaj vam je najbolj ostalo v spominu z obiska partnerske šole?

Učiteljica Urška Mitrović

Že v šolskem letu 2020/21 smo izvedli veliko projektov, ki smo si jih med sabo izmenjali. Menjave obiskov po državah so se začele septembra 2021, ko nas je gostila španska šola iz Santanderja. Vse, kar sem na tej izmenjavi doživela, mi je in mi bo ostalo v zelo lepem spominu. Od lepot in znamenitosti samega mesta, prijaznih domačinov, do izmenjave izkušenj z učitelji z drugih šol. Zanimivo je videti, kako se šolski sistemi po državah razlikujejo. Npr. črkovani način ocenjevanja (F-A), ki ga bolj poznamo kot ameriškega, poznajo tudi v Italiji.

Zanimivo mi je bilo tudi to, da morajo v Španiji učitelji za vsak sprehod izven šolskega območja za dovoljenje prositi starše. Če v primeru slabega vremena sprehod prestavijo, morajo starše za dovoljenje ponovno prositi. Težko si predstavljam, kako bi šolsko delo pri nas potekalo, če bi imeli tak sistem kot v Španiji, saj je naš učni načrt poln raznolikih dejavnosti, ki jih moramo načrtovati tudi z zunanjimi izvajalci, kar pa ni lahko, saj že samo po sebi zahteva veliko prilagajanja. Učitelji in starši bi bili na tak način samo še bolj obremenjeni z nepotrebno birokracijo.

Spoznala sem, da so tudi v drugih državah učitelji odprti, komunikativni, da radi delijo svoje znanje in izkušnje, sploh pa si svoje znanje želijo nadgrajevati in razvijati.

Pri svojem delu so zavzeti, svoje učence pri njihovem delu spodbujajo, motivirajo in jim pri doseganju ciljev stojijo ob strani.

Naša šola se je na podlagi izmenjave izkušenj izkazala kot ena boljših, tako da so bili učitelji drugih šol navdušeni nad našim delom. Verjamem, da bomo s pridobljenimi izkušnjami naše delo še nadgradili in da bomo skupaj z učenci dosegali še boljše rezultate, tako na samem učnem področju, kot tudi na področju medsebojnih odnosov, saj so slednji ključ do doseganja zastavljenih ciljev.

Učiteljica Maja Papež

Mednarodne izmenjave so za učitelje neprecenljive. Vsak dan izmenjave je bil poln doživetij, spoznanj. Najbolj so se mi v spomin vtisnili prijetni učenci in izjemno spoštljiv, miren ter sproščen odnos vseh na šoli. Presenetilo pa me je dejstvo, da morajo v španski šoli učitelji od staršev predhodno pridobiti pisna dovoljenja vsakokrat, ko želijo z učenci izvajati pouk na prostem. Ker sama zelo rada poučujem na prostem, bi bil zame to velik izziv.

Učiteljica Suzana Jefim

V spominu vedno poskušam ohranjati le prijetne in lepe izkušnje, tiste slabe pa čim prej pozabiti. Da ne bo pomote, med obiskom šole v Italiji so bile same prijetne izkušnje. Zagotovo mi bodo za vedno ostali v spominu sproščeni, vedoželjni, prijetni in vljudni otroci, ki so se nam znali približati. Kljub slabšemu znanju angleškega jezika smo se pogovorili o vsem, kar jih je zanimalo. Med samim potovanjem sem imela priložnost še bolj spoznati sodelavce in se tudi od njih marsikaj naučiti ali vsaj zabeležiti v spomin.

Učiteljica Lara Špehar

Na šoli v San Salvu v Italiji mi je bilo najbolj všeč, da so v vseh razredih aktivno in tudi zelo poučno uporabljali IKT. V razredih imajo namreč interaktivni zaslon, ki ponuja zelo široke možnosti nadgradnje pouka.

Učitelj Primož Vasle

Prva stvar, ki mi pride na misel ob obisku turške šole v mestecu Karacabey, je neverjetna gostoljubnost in odprtost tamkajšnjih učiteljev. Čeprav večina ne govori angleško, so se zelo trudili (tudi s pomočjo google prevajalnika), da so stopili v kontakt z nami in nam predstavili življenje na njihovi šoli ter utrip v razredih. Presenetilo me je, da je v oddelkih tudi po 40 otrok, kar je za šole v Sloveniji skoraj nepredstavljivo. Kljub velikemu številu otrok učitelji mirno razlagajo snov, otroci pa z dvigovanjem rok neprestano sodelujejo, pouk poteka bolj v obliki pogovora med učiteljem in učenci. Učenci so nas, gostujoče učitelje takoj obkrožili, vsak od njih pa je želel avtogram s kakšnim posvetilom za spomin na naš obisk. V trenutku so te »posvojili«, če si omenil, da poznaš tamkajšnje nogometne klube Galatasaray ali Beşiktaş. Zanimiv mi je bil tudi šolski urnik, saj imajo učenci dopoldne pouk (ure trajajo 40 minut), potem imajo dve uri prosto (gredo domov na kosilo), popoldne pa nadaljujejo s poukom. Ob turških šolah navadno tudi ni igrišč ali atletskih stez, ure športa se včasih izvajajo kar v razredih.

Najbolj pa me je ganilo, kako so Turki ponosni na svojo državo, saj so dobesedno povsod izobešene turške zastave, od majhnih do ogromnih (zastave so velike tudi do nekaj sto kvadratnih metrov). Iz vseh strani iz ljudi veje nacionalni ponos. Vsaj nekaj tega ponosa in navdušenja nad lastno državo, njenim jezikom in kulturo bi si vsekakor želel tudi pri nas v Sloveniji.

Gospod ravnatelj mag. Gregor Udovč

Do sedaj sem obiskal že tri partnerske šole. Najbolj se mi je v spomin vtisnilo to, kako malo svobode imajo učenci na obiskanih šolah. Pri nas se lahko učenci svobodno gibljejo pred poukom, veliko smo zunaj tudi med in po pouku. Hkrati bi omenil še to, da nobena od šol ni imela urejenega športnega igrišča z igriščem za rokomet/nogomet in s tekaško stezo. Imajo zgolj asfaltno polje s košem in golom, kot jih navadno najdemo v blokovskih naseljih.

Projekt ERASMUS+ BLUE SHIRTS, GREEN SHORTS

O svojih vtisih ob obisku naše šole so prijazno spregovorili tudi tuji učitelji. Zastavili smo naslednja vprašanja: Kako ste se počutili pri nas? Kaj se vam zdi največja razlika med slovensko in vašo šolo? Če bi imeli možnost poučevati na kateri drugi šoli ali državi, kje bi poučevali in zakaj?

Italija

Pri vas sem se počutila dobrodošlo. Zelo všeč mi je bila prijaznost in vljudnost ljudi. Cenim tudi prijateljstvo in dobre odnose med učenci, učitelji, naravo in okoljem. Super!

Med slovenskimi in italijanskimi šolami je veliko razlik. Mene je najbolj presenetilo, da v Sloveniji učenci menjajo razred glede na predmete, medtem ko vsi učenci v Italiji obiskujejo enake predmete in so celo šolsko leto v isti učilnici.

Če bi lahko poučevala drugje, bi bila to odlična priložnost. Italijanski šolski sistem se precej razlikuje od drugih evropskih šol, zato bi rada nekaj časa poučevala v tujini, se učila veččin in metod ter delila svoje izkušnje.

Litva

Vaši učitelji so ves teden delili svoje izkušnje in znanja. Učitelji iz šole Šiauliai 'Saulė' smo si ogledali različne stvari, recimo individualne ure, naravoslovje in šport. Navdušili so nas sodelovanje med učenci in učitelji in dejavnosti, ki so se med poukom pogosto spreminjale.

Opazili smo, da šola namenja veliko pozornost učencem s posebnimi potrebami in jim z različnimi metodami pomaga. Super je bilo deliti izkušnje, sodelovati v različnih dejavnostih, izmenjati prakso o okoljskih težavah.

Našo šolo obiskujejo otroci od 6 do 10 let. Pri vas je starostna razlika mnogo večja. Po našem mnenju je največja razlika med našimi šolami ta, da imajo vaši osnovnošolci pouk zunaj v bližnjem gozdu. To se nam zdi super. Tako se približamo naravi in postanemo bolj zdravi.

Po pravici povedano, ne bi radi poučevali v drugi državi. Radi imamo svojo državo, svojo šolo in učence.

Turčija

V Sloveniji sem se imel lepo. Vaša država se mi zdi čista, urejena in z veliko naravnimi lepotami.

V veselje mi je bilo biti na vaši šoli. Učenci in učitelji so bili prijazni.

V primerjavi s šolo v Turčiji so učenci med poukom bolj svobodni. Verjetno so zato tudi srečnejši in se bolje učijo.

Rad bi poučeval v Sloveniji. Najboljša se mi zdi ideja, da pouk poteka zunaj, v naravi.

Španija

Zelo lepo je bilo na vaši šoli. Daje občutek, da ste velika družina, polni pozitivne energije in zadovoljstva. Tudi nam ste dali občutek, da smo del vas. Lepo ste nas sprejeli.

Največja razlika med našo in vašo šolo je v prostorih. Poleg tega mi je bilo zanimivo, da se učenci v šoli preobujejo. Pri nas se ne, a se mi zdi to zelo dobra ideja za zimo.

Ker smo učitelji, ki imamo radi svoje delo, bi lahko bili srečni v šoli kjerkoli na svetu. Če bi se morali odločiti za eno, bi zelo težko izbrali.

Lorelai Kovačec, 8. b

Vodja projekta Erasmus+ je gospa Andreja Jaklič. Ker gotovo najbolje pozna dejavnosti in novosti, ki jih prinaša sodelovanje z drugimi šolami, smo ji zastavili nekaj vprašanj.

Kako ste prišli do ideje, da bi se vključili projektu ERASMUS+ ?

Menim, da naša šola zelo dobro sodeluje z lokalnim okoljem, je pa zanjo prišel čas, da se odpre navzven v širše okolje in izkusi primere dobrih praks tudi iz šol iz tujine. Te šole omogočajo drugačno perspektivo na učenje in poučevanje zaradi njihove drugače kulture, drugačnega šolskega sistema in drugačnega načina poučevanja.

Kaj je po vašem prednost takega projekta?

Sodelovanje z drugimi državami je krasna izkušnja, ki zagotovo odpira nova obzorja, drugačne poglede na učenje in poučevanje ter spodbuja razmišljanje izven okvirjev.

Povejte nam, kako poteka izmenjava učencev in učiteljev.

Projekt predvideva skupne aktivnosti, ki se izvajajo na šoli, ter izmenjave v tujini. Žal se je pojavil koronavirus ravno v času, ko smo prijavljali projekt in dobili odobritev, zato smo morale vse države dejavnosti precej prilagoditi. Nekatere dejavnosti so poenotene in jih istočasno izvedejo vse države, vendar vseeno vsaka malo drugače. Aktivnosti in ideje naše šole so vedno odlično izvedene ter s strani drugih držav zelo pohvaljene in opažene, za kar gre posebna zahvala sodelujočim otrokom in mentoricam ter tudi ravnatelju, ki vedno podpre vsako aktivnost. Brez njihove angažiranosti projekt ne bi tekel tako dobro.

Projekt Blue shirts, green shorts je zasnovan tako, da potujejo na izmenjave le učitelji. Z veseljem bi peljali tudi učence, vendar tokrat te možnosti ni. Cilj izmenjav je obiskati vse države ter enkrat gostiti tuje učitelje. Ker prvo leto nismo mogli potovati, smo se srečevali le preko zaslonov, na izmenjave pa smo zato večkrat odšli to šolsko leto. Za termine izmenjav smo se sodelujoče države dogovorile vnaprej. Projekt smo zaradi koronavirusa nekoliko podaljšali in bomo zadnji obisk, ki bo v Litvi, izpeljali oktobra 2022. Na vsaki izmenjavi obiščemo šolo, predstavijo nam njihovo delovanje, večinoma se predstavijo tudi učenci s kulturnim programom, možnost imamo tudi hospitirati v razredu. Ker je tema projekta ekološka, nam predstavijo tudi načine, kako varujejo naravo, ogledamo si tudi njihovo lokalno okolje.

Obiskali ste že tri države. Kaj se vam zdi največja razlika med našo in drugimi šolami?

Na vsaki obiskani šoli dobim občutek, da so učenci tam v času odmorov veliko bolj mirni kot pri nas. Ko pa so tuji učitelji novembra obiskali nas, pa so ravno tako dobili občutek, da so naši učenci mirnejši od njihovih. In tako se je ta razlika poravnala. Vsekakor pa je največja razlika ta, da so naši učenci lahko bistveno več zunaj kot na drugih šolah. Naša šola je obkrožena z naravo in gozdom, tudi zunanjih šolskih površin imamo več v primerjavi z drugimi, zato je prav, da to prednost izkoristimo.

Kaj bi danes glede sodelovanja in vseh priprav naredili drugače, česa si še želite v prihodnje?

Spremenila ne bi ničesar. Vesela sem, da sem se odločila sprejeti ta izziv, ki sem si ga pravzaprav postavila kar sama, kajti pridobljene izkušnje so neprecenljive. Vzgojiteljici in učitelji, ki so v šolski Erasmus+ ekipi, delajo odlično, zavzeto in z dobro voljo, zato so za delo motivirani tudi otroci. Vsako novo nalogo sprejmejo kot izziv in temu primerni so tudi rezultati. Slovenija oz. naša šola je opažena kot dosledna, natančna in inovativna.

V prihodnje si vsekakor želim, da bi lahko potovali tudi učenci. To je tudi naš cilj, ko se bomo naslednjič prijavljali za sodelovanje v projektu Erasmus+.

PRIVATE DETECTIVE JOHN

By Vito Jerant Žnidaršič, 5. a

In a Crime Land lives a detective. His name is John. He is very enthusiastic but not very successful at his job. He makes mistakes all the time and everyone laughs at him because he hardly ever solves any cases. Suddenly the phone rings.

A millionaire Vito is calling to report a burglary. "Please, help me! All my valuables are gone! Help me! Help me!", he cries.

Mentorica:

Urška Mitrović

John immediately prepares for action. He takes his gun and a magnifying glass. He goes to the apartment to check for clues and to find the burglar.

When he gets inside he checks everything but finds nothing except some scattered belongings, open drawers and an empty safe.

Suddenly he notices a bird cage by the window. In it there is a colourful parrot. He says to himself: "Oh, if only parrots could talk." "Of course I can talk! Of course I can talk!", shouts the parrot.

Detective John is stunned: "I can't believe my ears! You really can speak!" "Of course I can! Of course I can!", shouts the parrot. "Tell me, what's bothering you?"

"As you know," says detective John, "all valuables from this apartment have gone – jewellery, money, gold ... You name it! Everything!" "Have you seen anyone strange in here recently?" "Oh, Yes!" I've seen a very strange man! A very strange man!", shouts the parrot.

Detective John shows him a photo: "Do you recognize this man?", asks John. The parrot starts shouting and fluttering with his wings: "Yes! Yes! Yes! That's the strange man! That's the strange man!" "I knew it! Mark Dark!", says John sharply. "He's very dangerous. Thank you, parrot!"

Detective John follows Mark Dark for three days, day and night. On the third day at midnight Mark Dark decides to rob a local bank. Detective John calls ten policemen. They all surround the bank. Detective John grabs Mark Dark and puts handcuffs on his hands. "I've finally got you, Mark Dark! This is the happiest day of my life!"

After this arrest private detective John becomes famous. He gets the BEST DETECTIVE AWARD. Everyone admires him.

After that, he gets lots of clients and many cases to solve.

I can only say: "Good luck, private detective John!"

The story begins in a small city called Selwood. In a small apartment, where Charlie lives. Charlie lives with his mom, older sister and younger brother. He is 14 years old and he likes reading books. He also likes listening to music. Music and books are his only way to escape the real world. It is like he is in a different world, where he tells how loud the music is going to be or how fast he will read the books. He feels safe when he is in control. He has curly blond hair, and big green eyes. One thing he likes about himself are his arms. »They are pretty,« he thinks. »They're not too muscular and not too weak, they are just perfect.« Everyone that knows him thinks that he is like a sun. When he walks into the room, the others look at him and think »Wow, he is really happy«, but Charlie doesn't feel this way. As soon as he is alone he feels unsafe and sad. When he feels that way, he often goes to this small library called »Mystery«. He felt safe there, even when he had this weird feeling that somebody was watching him, or when there would be books that just randomly fell in the same exact spot, everytime he was there. So he is there reading his favorite book, about a girl that killed herself because she was bullied. And suddenly he heard someone say »Charlie!«. He kept quiet. »Charlie, Charlie, where are you?«. He stood up and started walking towards the voice. He did one step forward and he listened. And one step more and more, until he saw a shadow. »Come on Charlie, I want to show you something,« she said. »Who are you?« he asked with a deep voice. »Come here and find out.« He did one step more and... There was a girl that was standing next to a portal. She had long red hair and a long grey dress with blue flowers on it. »Do you recognise me, Charlie?« At first he didn't know who she was, but then he saw blood, that was dripping from her dress. It was her. It was the girl from that book he was reading before. »Come and help me, Charlie,« she said with tears in her eyes. And the next thing Charlie knew was that she pulled him into the portal. He hit his head into the book drawer. So he has unclear pictures of what happened that day. »I want revenge, I want everyone to suffer as much as I did,« these are the words that Charlie can remember. He also remembers the portal. When he was there there was this grey sky. It was also raining. All over the place there were books. A lot of books. And that's it. That's all that he can remember. One day, he decided that he would go back to the library. »Where is it?«, he asked. The library was gone. Like it had never been there. And from that day Charlie has not been not the same. He is no longer a sun, and he doesn't like the way his arms look. He doesn't like reading and music anymore. It's like he is a different person.

Mentorica:
Metka Klemenčič

LIFE IN THE PAST

by Zala Zupančič, 9. r

I asked my grandmother about her life in the past.

They used to walk to school because there weren't any buses. They used to work a lot. In their free time, they used to play outside. They didn't use any computers or smart phones. They didn't use to go to the seaside, but they used to swim in lakes.

My grandmother used to live in a small village in a house with her parents, brothers and sisters. Her mother used to work all day and the children used to be home alone. The eldest used to cook dinner. Sometimes they used to visit their grandparents in another village. They didn't use to use a car. They used to walk there.

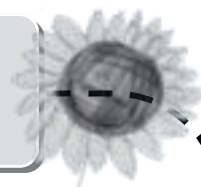
They didn't use to go to Ljubljana very often. Their father used to work in Ljubljana. He used to buy them clothes sometimes there.

My grandmother moved to Ljubljana when she was fifteen. She used to live with her aunt and uncle. She used to go to school there. She used to walk in a park. She didn't use to see her family every day. She used to write them letters.

Mentorica:
Manca Petric

VELIKI IZZIVI MALEGA VRTCA

V našem vrtcu Sončnica pri OŠ Veliki Gaber si vsako leto zastavimo izziv ali dva, tudi letošnje leto ni bilo nič drugače. V preteklih mesecih smo si zastavili marsikateri izziv in s tem sledili ciljem vizije našega vrtca. Rdeča nit vseh izvedenih dejavnosti, načrtovanih ali nenačrtovanih, je bilo gibanje in razvijanje samostojnosti, v povezavi s tem pa skrb za zdravje, prebujanje čuječnosti in uveljavljanje gozdne pedagogike kot primarnega vodila našega dela. Vseskozi smo sledili ciljnim usmeritvam in upoštevali razvojne značilnosti otrok kot tudi njihove interese. Otroke so dejavnosti motivirale k lastni aktivnosti, ustvarjalnosti in razmišljanju. Vsi zaposleni našega vrtca se zavedamo, da je zunanje okolje največji motivator, zato smo večino dneva preživeli na prostem – občasno na igrišču, večinoma pa v urejenih gozdnih igralnicah ali pa smo premagovali naravne ovire po različnih gozdnih poteh. Lahko si s ponosom rečemo, da smo pravi mali gozdni vrtec, naši otroci pa veliki gozdni junaki.

VELIKI IN MALI IZZIVI ODDELKA BALONČKI

ODDELEK BALONČKI

V letošnjem letu smo si v oddelku Balončki zastavili en velik izziv. Ob začetkih razvoja bolj strukturiranega govora otrok je bila naša prednostna naloga, da čim bolj razvijamo naše komunikacijske veščine – poslušanje, sporočanje in navezovanje stikov z drugimi. To smo počeli na veliko različnih načinov, najrajši pa smo to počeli v gozdu. Pri prosti igri v gozdu so razvijali vse že naštete spretnosti, z vodenimi dejavnostmi pa sva strokovni delavki poskrbeli, da so otroci razvijali motoriko govornih organov in tudi že govorno nastopali. V naši gozdni igralnici smo veliko brali, tudi slikanice, ki so jih otroci prinesli ob praznovanju rojstnega dneva. Poslušali in opazovali smo »lutkovne« in pripovedovalske spretnosti odraslih in se pri tem veliko naučili. Nekateri so se že sami preizkušali v vlogi pripovedovalca. Gibalno smo uprizarjali zgodbe, tudi s pomočjo joge za otroke. Govorni aparat smo razvijali z zabavnimi igrami pihanja, z igrami jezika in ustnic.

Seveda pa smo si poleg velikega izziva zastavili tudi nekaj manjših, ravno tako pomembnih. Sodelovali smo v športnem programu Mali sonček. V sklopu tega smo opravili veliko pohodov, se žogali, premagovali ovire, razvijali ritem in gib in še mnogo drugih reči. Večino naših dopoldnevov smo preživeli v naravi, kjer najbolj uživamo.

Kljub naši starosti smo postali veliki pohodniki, ki brez težav prehodimo večkilometerske razdalje, na katerih pa vmes premagujemo še visoke vzpone in spuste.

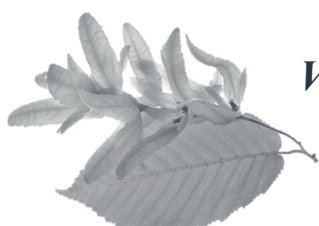
Tema letošnjega leta v našem oddelku je bila spoznavanje živali, ki jih najdemo v naši bližini, na Selih pri Šumberku. Pri spoznavanju živali smo sodelovali tudi s krajanji, ki so bili vsakič znova veseli našega obiska. Po nekaj mesecih pa so naše glasove prepoznale tudi živali, predvsem tiste, ki smo jih vestno hranili s posušenim kruhom, ki nam je ostal pri zajtrku.

Naše dopodneve pa so popestrili tudi zunanji obiskovalci. Tesno smo sodelovali s knjižnico Pavla Golie Trebnje in Zdravstvenim domom Trebnje. Obiskali smo PGD Sela pri Šumberku, nas pa je z obiskom razveselil čarodej Toni. S članico Društva podeželskih žena, Nado Zorec, smo pekli dišeče žemlje ob obeležitvi tradicionalnega slovenskega zajtrka. V

letošnjem letu pa smo delovali tudi dobrodelno. Povezali smo se s krajevnim centrom za socialno delo in uspešno izpeljali dobrodelno akcijo za starostnike našega kraja.

Vsi ti izzivi, majhni in veliki, so nas naredili bolj odgovorne, bolj samostojne, omogočili so nam, da smo RASTLI. Za konec sporočamo vsem bralcem: NE OMEJUJTE SVOJIH IZZIVOV, IZZIVAJTE SVOJE MEJE.

VELIKI IN MALI IZZIVI ODDELKA GABRČKI

ODDELEK GABRČKI

Pri naši skupini je gozdna pedagogika glavno vodilo že drugo leto zapored. Lani smo dali prednost vsem področjem kurikula za vrtnice,

kjer smo vpeljevali in preizkušali različne oblike dela. Ob koncu leta smo ugotovili, da nam je gozdna pedagogika prinesla ogromno idej in predvsem pozitivnih učinkov na otroke, zato smo z njim nadaljevali.

Letos pa smo se osredotočili predvsem na matematiko in jezik, ki bosta pomemben del znanja za šolo, zato sva vzgojiteljici poskrbeli, da imamo tako v gozdni igralnici

SONČNIČNE STRANI

kot tudi v gozdnem kotičku v igralnici na voljo veliko naravnih materialov in dejavnosti, ki krepijo ravno ti dve področji. Prijavili smo se tudi na tečaj naravoslovnih kotičkov, predstavili naše dejavnosti iz teh dveh področij in nestrpno čakamo, kakšni bodo odzivi.

V letošnje leto smo v skupino vpeljali tudi veliko vaj, ki poskrbijo, da se lažje osredotočijo, so prisotni v trenutku ter vaje joge za otroke.

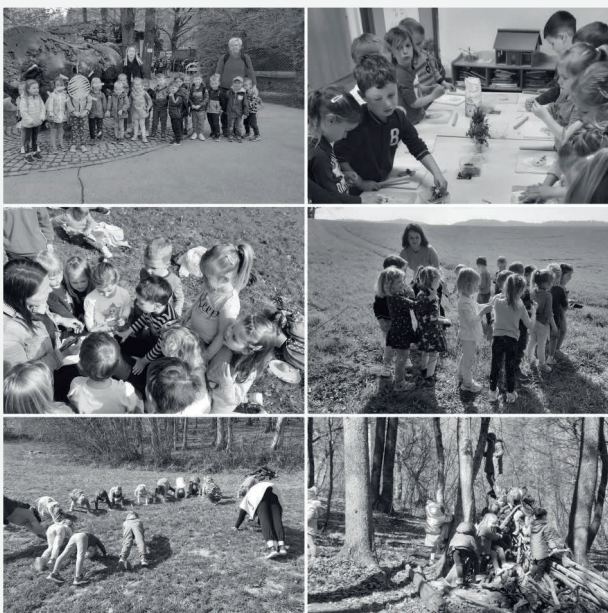

Otroci so vse novosti z veseljem sprejeli in jih redno izvajajo dopoldne v igralnici in na prostem. Tako smo tudi v tednu gozdov, ki smo ga obeležili v tednu od 21. 3. do 25. 3. 2022, prednost dali vajam čuječnosti, jogi za otroke, himalajskim posodam. Vse skupaj smo zavili in prepletli z našimi čutili. Otroci so neizmerno uživali in v tem tednu pridobili ogromno novih izkušenj. Veselimo se novih podvigov in dejavnosti, ki nas še čakajo do konca šolskega leta in preko poletja.

VELIKI IN MALI IZZIVI ODDELKA JEŽKI

ODDELEK JEŽKI

V letošnjem šolskem letu skupino Ježki obiskuje 19 otrok. Stari smo od 3 do 4 leta. Majhni, nadobudni in vedoželjni se vsak dan soočamo z novimi izzivi, novimi spoznanji in zanimivimi dogodivščinami. V okviru projekta Gozdne pedagogike svoj dopoldanski čas zelo radi preživljamo v naravi, predvsem v bližnjem gozdu in na travniku. V naši gozdni igralnici nas vsak dan kaj novega preseneti in v nas vzbudi željo po novih znanjih.

Vse svoje delo, ki smo ga prej izvajali v igralnici, smo prenesli v naravo. Se ogromno gibamo, raziskujemo, spoznavamo matematične probleme na zabaven, igriv način, se družimo s svojimi prijatelji, se pogovarjamo in prebiramo knjige, prepevamo, igramo na gozdne instrumente, poslušamo zvoke narave ... in po vseh

novih spoznanjih si privoščimo še sproščujočo jogo, za umiritev in ponotranjenje vseh novih spoznanj.

Narava je res prava zakladnica znanja.

Veliko časa pa namenimo tudi skrbi zase in za druge, predvsem za medsebojne dobre odnose. Čim prej želimo postati samostojni in se pripraviti na izzive, ki nas v življenju še čakajo.

PRIJATELJ – to je beseda vseh besed! Kot meč svetlo nabrušen v ognju in strupu izkušen. On, ti – in na drugi strani magari ves svet. (Oton Župančič)

VELIKI IN MALI IZZIVI ODDELKA STORŽI

ODDELEK STORŽI

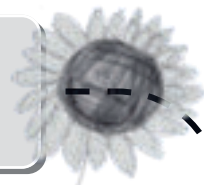
V oddelku Storži ostajamo zvesti svojemu gozdno obarvanemu imenu, zato velik delež časa, namenjenega dopoldanskim dejavnostim, preživimo v gozdu. Ta cilj smo si zadali že ob vstopu v letošnje šolsko leto in ker nam je jesen postregla z zares prijetnimi sončnimi dnevi, smo to tudi pridno izkoristili. Poiskali smo si nov gozdni kotiček, v njem radovedno raziskovali, se razposajeno igrali, zgradili bunker in se s pomočjo gozdnih delovnih listov nekaj novega tudi naučili. Jesen je poleg tega najbolj zaznamoval oktobrski Teden otroka, zapolnjen z

malo manj vsakdanjimi dogodivščinami, kot je nastop čarodeja, obisk eksotičnih živali in čisto pravi lov za zakladom. V spomin pa se nam je močno vtisnil tudi natečaj Od železne ceste do zelene prihodnosti, na katerem smo osvojili tretje mesto in prejeli praktično nagrado.

Ko so nas zimski dnevi razveselili z vsaj minimalno snežno odejo, smo Storži kaj hitro skočili v kombinezone in se zabavali s kepanjem, izdelovanjem snežakov, sankanjem ali zgolj delanjem angelčkov v snegu. Kako malo je treba, da otroški smeh zajame vrtčevski okoliš! Ko pa dnevi niso bili najbolj naklonjeni zunanjim norčijam,

smo se v igralnici večkrat prelevili v male znanstvenike. Preizkušali smo, kaj plava in kaj potone, izdelali ocean v steklenici, prelivali barve, poustvarili izbruhe lave in ker nas raziskovalna mrzlica še ni zapustila, trenutno spremljamo eksperiment Farme deževnikov. Po mesecu, namenjenem spoznavanju našega največjega pesnika Franceta Prešerna, so se zimski dnevi kaj hitro prelevili v pomlad.

Na naših sprehodih smo postali pozorni na rastline, ki jih ljubkovalno imenujemo tudi »znaničke pomladi«, jih vestno nabirali, spoznavali z vsemi našimi čuti (tudi okusom) in iz njih ustvarili čudovite herbarije. Ker pa je pomlad tudi sinonim za vrčkanje in ker Storži ne želimo biti prikrajšani za bogate okuse domače pridelave, smo pridno posegli po motikah in lopatkah ter si v bližini vrtca uredili vrčček. Z veseljem opazujemo že prve poganjke solate in redkvic ter neučakano pričakujemo ostale zasajene dobrote, predvsem mladi krompir.

Eno izmed najbolj močnih področij našega oddelka je zagotovo gibanje. Omenim lahko, da ga krepimo med drugim tudi s pohodi v sklopu programa Zlati sonček in rednim izvajanjem otroške joge, če se le da na zunanjih površinah. V tem smo letos zagotovo zelo napredovali, saj smo tekom leta prejeli ogromno materiala, ki tudi nam vzgojiteljicam omogoča kvalitetnejše vodenje in avtonomno izvajanje.

Smo vrtec širokega srca in odprtih rok, zato nam je v posebno veselje, kadar nas obiščejo (ali mi njih) zunanji izvajalci in z nami nesebično podelijo svoje znanje. V letošnjem letu so to bili gasilci iz gasilskega društva Veliki Gaber, policisti s policijske uprave Trebnje, medicinska sestra iz ZD Trebnje ter knjižničarka iz Knjižnice Pavla Golie Trebnje. Hvaležni smo jim za čas in trud, ki so ga namenili, da male glavice ozaveštujejo o pomembnosti svojega dela.

Ob vsem tem pestremu dogajanju, mnogim izletom in utečeni rutini se Storži še naprej trudimo usvojiti vrline samostojnosti, predvsem družbenega bontona in nege telesa, obenem pa postaviti temelje za nežen prehod v šolsko obdobje, ki se nezadržno približuje. Kar pa je najpomembnejše, ne pozabiti se ob vsakdanjih priložnostih pošaliti tudi na svoj račun, predvsem pa v tem kratkem, delikatnem malčevskem obdobju preprosto BITI OTROCI.

Mentorica:
Justina Zupančič

MOJA MUCA

MOJI MUCI JE IME METKA. METKA JE BELOSIVKASTE BARVE. RADA PRASKA. JAZ METKI DAM VSE, KAR OSTANE OD KOSILA. **FRANCE ŠEPEC**

MOJ KUŽA

IME MU JE TAČKO. JE ČRNOBEL. ZELO RAD SE CRKLJA. **ANA OZIMEK**

MOJ PES

MOJ PES JE ČRNE BARVE IN ZELO CRKLJIV. Z MOJIM PSOM SE RADA LOVIVA IN HODIVA NA SPREHODE. VESEL JE, ČE MU POKAŽEM, KJE NAJ KOPA. SKUPAJ GREVA TUDI K SOSEDI, DA MU DA KOSTI IN MESO. KO GA SPUSTIM S POVODCA, JE ZELO VESEL IN SKAČE PO MENI. PO IGRI MU DAM BRIKETE. **ELLA ŠTEPEC KNEZ**

MOJA MUCA

MOJI MUCI JE IME PIKA ZATO, KER IMA NA REPU BELO PIKO. RAD JO LJUBKUJEM.

LENART ŠTEPEC

KUHANJE JAJČK

BLIŽAL SE JE PRAZNIK VELIKA NOČ. MAMI SEM POMAGALA OKRAŠEVATI PIRHE. KRASILI SVA JIH Z NARAVNIMI NALEPKAMI – LISTI. POTEM SVA JAJČKA DALI V LONEC, KJER SO BILI V VODI ŽE ČEBULNI OLUPKI TEMNO RDEČE BARVE. KO SO BILA JAJČKA KUHANNA, SVA JIH VZELI IZ LONCA IN JIH ZLOŽILI V POSODO. POČUTI-LA SEM SE ODLIČNO, KER SEM LAHKO POMAGALA. **JULIJA MIKLAVČIČ**

KOSILO

V NEDELJO SVA Z MAMI SKUHALI KOSILO. MAMI JE NARIBALA ČEBULO. NATO SEM JO JAZ MEŠALA V PONVI. POTEM JE MAMI NAREZALA ŠE PAPRIKO IN PARADIŽNIK. VES ČAS SEM LAHKO MEŠALA. NA KONCU JE MAMI PRIMEŠALA ŠE JAJČKA. NASTAL JE DOBER SATARAŠ. **NEŽA KOZLEVČAR**

MATEMATIKA

NAJRAJE RAČUNAM. RAD SESTAVLJAM STOLP Z GEOMETRIJSKIMI TELESI. OPISUJEM, KAKŠNI SO GEOMETRIJSKI LIKI. RAD JIH TUDI BARVAM. TUDI BESEDILNE NALOGE REŠUJEM ZELO USPEŠNO. **DOMINIK PEVEC**

MATEMATIKA

V ŠOLI IMAM NAJRAJE MATEMATIKO. ZELO DOBRO ZNAM RAČUNATI. RADA IMAM BESEDILNE NALOGE IN RADA REŠUJEM TEŽKA VPRAŠANJA. ZA USPEŠNO REŠEVANJE DOBIVAM VELIKO ČEBELIC. **NEŽA KOZLEVČAR**

IGRA V ŠOLI

V JUTRANJEM VARSTVU SE RADA IGRAM S KOCKAMI, Z AVTOMOBILČKI IN RADA UGIBAM UGANKE. V UČILNICI SE IGRAM TUDI ČLOVEK NE JEZI SE S PRIJATELJICAMI. NE MARAM PA SE IGRATI Z MAGNETKI. V PODALJŠANEM BIVANJU SE NAJRAJE IGRAM SKRIVALNICE IN LOVLJENJE Z ZAPIKOM. **ELLA ŠTEPEC KNEZ**

**Branje je poslušanje,
kako si melodijo življenja
dopolnjuješ z besedami.**

Matevž Kozlevčar, 9. r

**Samo besede,
a tako velik pomen.**

Le uživanje!

Iva Mihajlovska, 9. r

**Odprimo knjigo,
z letečo preprogo poletimo.**

V sanje!

Pia Zupančič, 6. b

MEDO JE ŽALOSTEN

*Mentorica:
Suzana Jefim*

Aleks Novak, 3. r

Nekoč je živel medo, ki je bil vsak dan zelo vesel. Prišel je pa tudi dan, ko je bil zelo žalosten. Vsi smo lahko kdaj žalostni, a tudi če smo lahko, to popravimo. Poskusimo se pomiriti. No, če tega takrat ne zmoreš, stisneš svojo najljubšo igračo. To sem svetoval medvedku in je poskusil, a ni delovalo. Še vedno je bil žalosten, zato sem bil tudi jaz. Razmišljal sem, kaj bi še lahko naredil za svojega medvedka. Spomnil sem se. Vročo čokolado mu bom naredil, ker vem, da jo ima zelo rad. Naredil sem jo in mu jo dal. Popil jo je, se mi zahvalil in mi povedal, da sem prijazen, a da je še vedno žalosten. Vprašal sem ga, zakaj je žalosten. Odgovora ni vedel. Vzdihnil sem in začel razmišljati. Povečal sem ga na igrala. Strinjal se je in sva se igrala. Seveda, to je bila težava. Vidite, včasih se naša težava razkrije tako, da večkrat poskusimo in ne obupamo.

VILE NA OBISKU

*Mentorica:
Maja Papež*

Zoja Zupančič Brdnik, 5. r

Skozi jasno noč prileti utrinek. Drugačen je od ostalih. Namesto zvezde je tam manjša oblika Zemlje, iz katere padajo listi različnih dreves. Ta utrinek pristane v gozdu blizu glavnega mesta Slovenije. Pravzaprav to ni utrinek. To so tri vile, ki želijo rešiti Zemljo pred uničenjem. »Tu nekaj smrdi,« reče prva. »Prihaja iz tiste smeri,« odgovori tretja in pokaže na pot. Sledijo poti in kmalu zagledajo veliko jamo in pogledajo vanjo. »Kako si ljudje drznejo biti taki do Zemlje? Daje jim hrano, vodo, življenje, zavetje, poskrbi za njih. Oni pa ji vrnejo tako, s smetmi? Kako kruto!« reče druga vila. Vile so razmišljale o tem, da bodo ljudje pa vendarle mogoče začeli razmišljati o varovanju narave, ko pa jim narava kaže zobe s potresi, požari, poplavami. »Dekleti, poglejta!« reče prva vila in vse usmerijo pogled proti svetlobi. Zagledajo mesto, polno luči. Vile se odpravijo do mesta in zagledajo porušen blok, poleg ruševin ljudi, ki protestirajo, jokajo. Vile so se odločile, da spregovorijo z ljudmi in jim pomagajo odpreti oči. Uporabijo svoje super moči, se povečajo in prva vila spregovori: »Pozdravljeni, sem ena izmed treh vil. Prihajamo iz veselja, od koder vas ves čas opazujemo. Vidimo, da z našo Zemljo ne ravnate najbolj spoštljivo. Zato želim, da se zavedate, da Zemlja ne pripada samo vam, temveč vsem v naravi. Mar res ne vidite: potresi, poplave, požari. Narava vam nekaj sporoča. Želi vas spametovati.« Med prisotnimi ljudmi je bil tudi župan mesta, ki je bil zelo hvaležen vilam, da so njemu in meščanom odprle oči.

Vilam je obljubil, da bo sprejel mnogo ukrepov in se zelo potrudil, da bo narava nekoč ponosna na njegovo mesto. Vile so hvaležno in mirno odletele nazaj v veselje, saj so videle, da se bodo ljudje bolj potrudili za svojo Zemljo, za njihov dom.

KAKO SEM SE NAUČIL VOZITI KOLO

Mentorica:
Suzana Jefim

Martin Curk, 3. r

Kolo sem se naučil voziti pri sedmih letih. Ko sem ga videl, sem se usedel nanj in telebnil na tla s kolesom vred. Krščen matiček, kako je to bolelo. Toda stisnil sem zobe in se vnovič usedel na kolo. Dvakrat ali trikrat sem še padel, potem pa sem se ves potolčen in krvav odpeljal. Kolo sem se naučil voziti po ravnem makadamu. Voziti sem se ga naučil sam.

Nekega dne sem prikolesaril do velikega klanca navzdol. Pognal sem se v dolino. Ko sem že skoraj prišel do konca, sem zletel čez krmilo. Zelo sem se potolkel in ko sem prišel domov, sem pomislil, da bo bolje, če bom bolj pazljiv.

SUPER FANT

Mentorica:
Maja Papež

Nik Žibert, 5. r

Nekoč je na umazani Zemlji živel fant. Deček, ki je izboljšal svet.

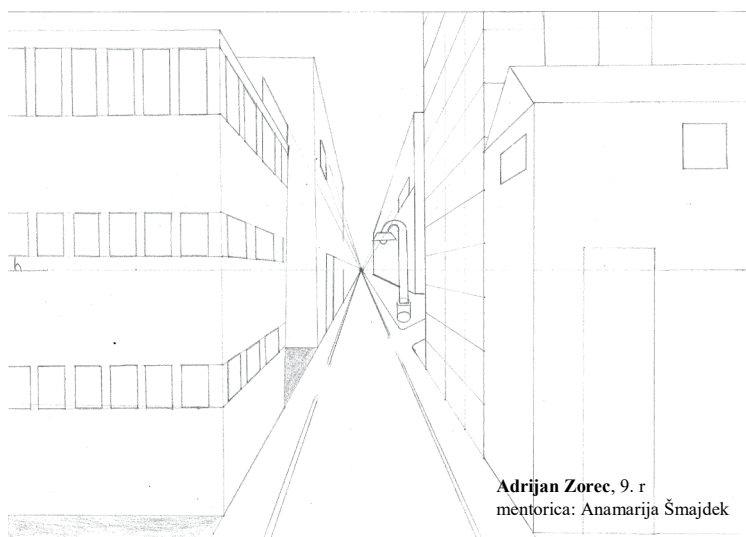
Bil je fant, ki je hodil na šolo v Veliki Gaber. Ta fant ni ravno rad izgovarjal imena. Bil je sramežljiv, zato imena niti ne bom omenjal. Skratka, ni mu bilo všeč, da je planet Zemlja tako umazan, zato se je s kolesom peljal v šolo, pobiral je smeti, hotel je zmanjšati industrijo. Oh! Še toliko lepega lahko povem. Ko je zaključil šolanje, je vztrajal pri tem, da lahko postane ekoučitelj in želja se mu je uresničila. Nato se je boril za ukrepe proti uporabi avtomobilov, proti industriji ... Pridružili so se mu tudi drugi. Avtocesta je postala kolesarska cesta. Industrija se je zmanjšala za 80 %. Ampak! Nisem vam povedal najboljšega! Naredil je velik korak za Zemljo in naredil prostovoljni krožek za recikliranje in vse izobrazil, da imajo boljši odnos do okolja. Tako je prejel nagrado za SUPER FANTA! Fanta, ki je reševal svet dan za dnem. Naj vam bo za vzor. Naredimo vse, da ohranimo našo Zemljo, našo domovino. Vsi lahko postanemo super fantje in super punce.

MOJ SOŠOLEC MARK

Mentorica:
Tanja Korošec

Mija Strmec, 2. a

Mojemu sošolcu je ime Mark, piše se Anžlovar. Star je sedem let. Njegovo družino sestavljajo sestra Neli, mami Urška in oči Boštjan. Je srednje postave. Je zelo velik. Lase ima svetlo rjave. Ima štiri lepotne pike. Rad se obleče v športna oblačila. Rad je pečenko in pečen krompir. Ne mara solate, česna in paradižnika. Ko bo velik, bo gasilec in lovec. Z njim se zelo rada družim. Skupaj se hecava.

Adrijan Zorec, 9. r
mentorica: Anamarija Šmajdek

LUBI SLOVENCİ...**Iva Mihajlovska, 9. r**

Pišem vam jaz, Primož Trubar, veliki zaslužnik za ta naš prelepi slovenski jezik. No, če me še ne poznate, kar brez skrbi. Naj se vam predstavim. Rodil sem se na Rašici leta 1508. Šolal sem se na Reki, v Trstu in v Salzburgu, to pa so mi omogočili turjaški grofi. Svoje navdušenje za nove ideje bom pripisal kar škofu Petru Bonomu. Čeprav so me zaradi zagovarjanja protestantske vere oblasti preganjale, sem ostal zvest svojim idejam. Poročil sem se in imel več otrok. Kot najpomembnejšo točko v svojem življenju pa bom omenil pisanje prvih dveh slovenskih knjig – Katekizma in Abecednika. Ti dve knjigi sem napisal za vas. Želel sem razširiti protestantsko vero in želel sem, da bi jo lahko razumeli v svojem jeziku. Poleg teh dveh sem napisal še 20 knjig v slovenščini in dve v nemščini. Slovenski knjižni jezik je zelo pomemben za nas kot skupnost, saj nas povezuje v narod, slovenski narod. Za konec bi namenil še nekaj besed svojim sodobnikom. Dragi Adam Bohorič, hvala ti za prvo slovensko slovnico, zahvaljujem se tudi tebi, Jurij Dalmatin, ki si prevedel Sveto pismo v slovenščino in tako naš jezik postavil na svetovni zemljevid. Hvala pa tudi tebi, Sebastjan Krelj, ker si pomislil še na otroke in napisal poenostavljeno verzijo, Otroško biblijo.

Mentor:
Primož Vasle

Vaš Primož Trubar

MEDO IN ODSEV**Filip Zupančič, 4. r**

Nekoč je živel nek severni medved, po imenu Dumbo. Živel je daleč na mrzli Antarktiki in ni imel niti enega prijatelja. Zato se je odločil, da si bo enega našel.

In tako je začel vohljati, poslušati in gledati za prijateljem. Trenutek kasneje pa je našel nekoga, ki se je utapljal pod ledom. A ko je led razbil, je ugotovil, da je bil to le njegov odsev.

Naslednji dan se je odločil, da se bo z odsevom šel malo pogovarjat. Pozdravil ga je z dober dan, odsev pa njega z živijo. Dumbo se je začudil. Potem ga je vprašal, kako mu je ime. Odsev mu je odgovoril, da mu je ime Čarobni odsev.

Nato sta se z odsevom igrala besedno igro in še veliko drugih iger. In takrat se je zgodilo nekaj strašnega. Dumbo je bil tako navdušen nad novim prijateljem, da je skakal in skakal tako visoko, da je led počil in odsev je izginil. Ko se je Dumbo zavedel, kaj je storil, je zelo, zelo jokal za prijateljem.

Ko je mama videla, kaj se dogaja, je šla po Dumba in mu razložila, da je odsev še vedno; in naj ga posluša, saj se od njega lahko veliko nauči.

Mentorica:
Tadeja Gliha

Vesna Vodnjov, 6. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

ISKALCI RIM NA POLJU POEZIJE

Ko si zaljubljen

Ko si zaljubljen, slabe ocene dobiš.

V glavi srčki ljubezni vrtijo se ti.

Ko si zaljubljen, zmeden si

in ne veš, kaj bi.

Ko si zaljubljen, iskrice dobiš,

kar nekaj govoriš,

večkrat zanese te

in učiteljica zato večkrat krega te.

Zato povem ti,

ko si zaljubljen, misli le na lepe stvari.

Eva Praznik, 3. r,

mentorica: Lidija Ožek

Zaupam

Tako predstavljam si ljudi,
čisto prijazni in drugačni so vsi.

Vse skrivnosti
jim lahko zaupam,

nad njimi

ne obupam.

Z njimi igram se celi dan,
dokler nisem utrujen in zaspan.

Maj Strmec, 5. r,

mentorica: Maja Papež

Kaj je to Zemlja?

Kaj je to Zemlja?

So to ljudje,

ki samo žive na njej?

Ne! Zemlja je lepota.

Zemlja je trdota.

Zemlja nas uči,

kaj delamo vsi.

Plastika, olupki.

To so vse smeti.

Pospravimo smeti, da

okolje lepše bo videti.

Zemlja je domovina,

Tam, kjer se rodi,

do konca življenja živi.

Zemlje domače ne damo.

Ljubo doma, kdor ga ima.

Ostani doma, ker čež čas

ta planet ne bo več naš.

Lara Kastelic, 5. r,

mentorica: Maja Papež

Sreča vseh ljudi

Vsako seme enkrat vzkali.

Nanj ponosni smo vsi.

A za počutje ljudi

odgovoren si TI.

Poleti zraste v pravo drevo,
pod katerim nam je lepo.

V Kranjski Gori se igram

pod drevesom cel dan.

To drevo mi da miru.

To se zgodi,

ko seme vzkali.

Jakša Jankovič, 5. r,

mentorica: Maja Papež

Jakša Jankovič, 5. r
mentorica: Maja Papež

ŽAN OVEN

motokrosist ter učenec 9. razreda

Mentorica:
Maja Sušin

Nov svet nam odpre,
knjiga prava pot je.

Potujemo z njo.

Zala Zupančič, 9. r

Žan je učenec 9. razreda, ki je marljiv, spoštljiv, učenec z nazivom športnik šole. Pred sabo ima za razliko od marsikaterega vrstnika zelo jasne cilje za življenje, odlikuje pa ga tudi odločnost, da te cilje doseže. Zato je lahko z gled vrstnikom in primeren sogovornik pri intervjuju za šolski časopis.

1. Kako je videti običajen dan 14-letnika, ki zaključuje osnovno šolo in se resno ukvarja s športom?

Dnevi so zelo naporni, saj nimam niti malo časa zase, zdaj je obdobje, ko je v šoli veliko ocenjevanja in tekem.

2. Zakaj prav motokros? Kako si se določil zanj? Bi lahko bil tudi kakšen drug šport?

Že od nekdaj sem spremljal motokros, tako na spletu kot v živo. Za motokros pa me je navdušil moj stric, ko je hodil po tekmah. Zelo imam rad šport,

tako da če ne bi treniral motokrosa, bi se gotovo ukvarjal s kakšno drugo vrsto športa.

3. Poznamo te kot odličnega športnika. Kateri tvoji uspehi (v športu in tudi sicer) ti največ pomenijo?

Moj največji uspeh je, ko sem prvič postal državni prvak v motokrosu.

4. Kaj bi svetoval nekomu mlajšemu, ki ga zanima motokros in bi bil rad uspešen?

Vsakemu, ki želi postati dober v motokrosu, svetujem, naj vztraja. Vedno pravim: Vse se da, če se hoče.

Branje je ho, ho, ho,
branje je ha, ha, ha, ha,
branje je he, he, he.

Tia Čebular, 6. b

5. Vožnje so za navadnega opazovalca videti precej nevarne. Se mora motokrosist med vožnjo bati ali ga ne sme biti strah?

Vse voznike je strah, predvsem pa je pomembno, da "spoštuješ" progo in navodila trenerja.

6. Ukvarjanje s športom lahko prinese človeku veliko dobrega. Katere vrline, dobre navade ali lastnosti je prinesel tebi? Kaj te je naučil?

Postaneš vztrajen, discipliniran in samozavesten človek.

7. Zaključuješ osnovno šolo. Kako si usklajeval vrhunski šport in šolske obveznosti? Bo v srednji šoli to lažje, težje?

Bilo je zelo težko, velikokrat sem se učil, ko smo se z avtodomom vozili iz tujine (Italija, Portugalska, Hrvaška ...). Mislim, da bo v srednji šoli lažje, saj me ta šola zanima, bo pa tudi malo povezano z delovanjem motorja.

8. Kaj poleg šole in motokrosa še zapolnjuje tvoje življenje? Kaj te veseli, si čim se še ukvarjaš?

Zelo rad z bratom igram košarko, kolesarim, veliko časa porabim tudi v fitnesu. Rad se tudi družim s prijatelji.

9. Kje bo Žan Oven čez 10 let? Kakšni so tvoji načrti, kaj si želiš?

Sam se v motokrosu vidim zelo visoko. Cilj vsakega motokrosista je postati svetovni prvak in upam, da mi to tudi uspe.

ŽAN NA KRATKO

Kateri motor voziš? **Yamaha 125ccm**

Najljubša hrana: **testenine**

Najljubša knjiga: **William Shakespeare, Romeo in Julija**

Najboljši film: **Prison break**

Najljubši glasbenik ali skupina: **vsa slovenska domača glasba**

Vzornik: **Tim Gajser in James Stewart**

Najljubša proga za motokros: **Šentvid pri Stični, Cukarca**

Kaj bi rad sporočil bralcem šolskega časopisa? Naj vztrajajo pri zastavljenih ciljih, saj če vztrajaš, se vse stvari sčasoma postavijo na pravo mesto.

MELANI CESAR – didžejka

Maša Cesar, 9. r

Mentor:
Primož Vasle

DJ Mely je učenka 5. razreda OŠ Veliki Gaber. Že kot majhna deklica je bila navdušena nad didžeji in njihovo vrsto glasbe. Lani pa se je odločila, da se bo v tem preizkusila tudi sama in se je vpisala v Mini DJ akademijo. V skupini je bila edina punca, a je kljub temu dobila nove prijatelje. Ima tudi odlične mentorje, ki so ji vedno na voljo, ko jih potrebuje. Za seboj pa ima že nekaj nastopov. Udeležila se je osnovnega tečaja in tečaja stopnje 1, ki je bil izveden kot summer camp.

*Kako si dobila idejo za tvoje umetniško ime (DJ Mely)?
Vsi prijatelji me kličejo po vzdevku Meli, saj imam dolgo ime. Zato sem se odločila za ime DJ Mely.*

Kako se ti je zdelo prvič nastopati pred večjo publiko ljudi, ki jih nisi poznala?

Bilo me je strah, saj imam tremo, ampak je bilo tudi zelo zabavno.

Ali te je zelo strah pred nastopi?

Na začetku me je bilo zelo strah, nato pa sem se navadila.

Kakšno se ti zdi delo z vso tehnologijo, ki jo uporabljaš?

Videti je težko, ampak ni. Ko ti nekdo pokaže ali pa pogledaš navodila, je zelo lahko.

Kakšni so mentorji?

So zelo prijazni in zabavni. Od njih se lahko res veliko naučiš in še vedno so na voljo, ko potrebuješ pomoč.

Imaš kakšne vzornike med didžeji?

Da, to so DJ MATTN, David Guetta in DJ Antoine.

Ali ti je ta hobi pomagal pri samozavesti in zaupanju vase?

Da, vedno sem imela tremo pred nastopanjem in ta hobi mi je pri tem zelo pomagal.

Didžeji oziroma mešalec plošč ali glasbe predvaja oziroma meša glasbo, ki je vnaprej posneta za občinstvo. DJ je krajšava za "disk jockey", ki izvira še iz časov gramofonskih plošč. Naziv "DJ" se najpogosteje uporablja s strani mešalcev glasbe, in sicer kot predpona pred njihovimi dejanskimi ali umetniškimi imeni (na primer: DJ Mely, DJ Chilli, DJ Snake, DJ MATTN ...).

Poznamo več vrst didžejev. Radijski didžeji vrtijo glasbo na radijskih postajah. Klubski predstavljajo in mešajo glasbo v klubih, barih, diskotekah. Ti mešajo glasbo tudi na različnih zabavah, festivalih in stadionih. Mobilni didžeji imajo prenosno opremo in skrbijo za obiskovalce na način, da jih vodijo prek mikrofona in ustvarjajo določeno vzdušje na prireditvi.

Oprema didžeja vsebuje veliko komponent, kot so mešalna miza, slušalke, mikrofoni, glasbeni posnetki, elektronski efektorji (na primer zamiki ...), različne gramofonske glave oziroma igle, digitalni kontroler, sampler, sekvencer, MIDI klaviature. Uporabljajo tudi različno programsko opremo (npr. Traktor Scratch, Serato Scratch ...).

5. obletnica Rastoče knjige na OŠ Veliki Gaber

Mentorica:
Justina Zupančič

Na OŠ Veliki Gaber že **peto leto** v okviru projekta Rastoče deklice učence usmerjamo z različnimi dejavnostmi na pot k odličnosti. V letošnjem kulturnem dnevu Rastemo skupaj, 26. 5. 2022, so učenci ob pesmi Urške Mitrović Ko seme vzkali spoznavali pomen vrednot za prijazno medsebojno sodelovanje in delo. Dotaknili smo se petih nam pomembnih vrednot. To so **TRUD, ZNANJE, ODGOVORNOST, HVALEŽNOST in SPOŠTOVANJE**. Gospa Lojzka Miklavčič je učencem spregovorila o vrednotah nekoč in poudarila, da je človek vreden po privzgojenih vrednotah, po katerih se ravna v družbi drugih. Učenci so ob ustvarjanju spoznavali tudi delo učitelja harmonike Gašperja Štrusa, s katerim so se naučili spremljati pesem Ko seme vzkali, ki so jo ob zaključku kulturne prireditve zapeli vsi učenci razredne stopnje. Na ta dan se je učencem predstavil s svojim delom tudi domačin fotograf Primož Predalič. Z njim pa so kratek intervju opravili prvošolci.

PRIMOŽ PREDALIČ – fotograf

Kje ste doma? (Dominik)

V Velikem Gabru živim že kar dvajset let in imam tri otroke.

Kje imate studio? (Neža)

Delam v Ljubljani in včasih tudi doma.

Kaj vam je všeč pri vašem poklicu? (Ella)

Poklic je zanimiv, ob fotografiranju srečam veliko zanimivih in pomembnih ljudi.

Delo mi prinaša veliko zadovoljstva. Mnogo tudi potujem. Rad fotografiram tudi naravo.

Še posebno rad ujamem v objektiv čebele.

Kje kupite fotoaparate? (Mia, Živa)

Največkrat v Ljubljani, rad imam najboljše.

Kako slikate nevarne živali? (Melanija)

Nevarne živali fotografiram bolj od daleč in na fotoaparatu dodam primerne nastavke.

KO SEME VZKALI

(Urška Mitrović)

Rastemo v življenje

Ko seme vzkali, **življenje** rodi,
bogastvo v nas prebudi.

Z rastjo 'z dneva v dan vsak človek pre-
dan
vrednote v sebi gradi.

Ko moder nekoč postane otrok,
zave se, kaj prav je, kaj ne.
Naj svet bo še tak, ves čuden, širok,
vrednot mu ne vzame nihče.

Verjemi samo, da v **znanju** je moč,
peljalo te v svet bo rekoč:
»Če kdaj boš zgubljen, ves sam, brez
ljudi,
le v sebi poišči poti.«

Le majhen korak dovolj je vsak,
saj s **trudom** se pot nam odpre.
Ko znanje cveti nam polni vse dni,
v **hvaležnost** srce se prižge.

Spoštujmo ljudi in vse, kar živi,
ustvarjajmo svet za vse dni.
Naj nosijo nam toplino srca,
stisk roke dobroto nam da.

Monika Lah, Katarina Žefran, 7. r

V začetku marca smo se sedmošolci odpravili v šolo v naravi na Krvavec. Z nami sta odšli tudi učiteljici Manca Černe in Vida Ceglar, ki imata s poučevanjem smučanja kar nekaj izkušenj. Kasneje se nam je pridružil tudi ravnatelj. Z avtobusom smo se odpravili do gondole, ki nas je popeljala vse do hotela Rozka, v katerem smo prebivali vseh pet dni. Mraz nas pri smuki ni oviral, saj je bilo vreme lepo in odlično za smučanje. Razdeljeni smo bili v več skupin glede na sposobnosti in izkušnje. Tisti, ki so bili malo bolj večji smučarji, so se z učiteljico Manco povzpeli vse do vrha Zvoha. Večere smo si popestrili z večernimi sprehodi in s sankanjem. Zadnji večer smo imeli plesno zabavo, ki jo je gostila neka ljubljanska šola, ki je istočasno bivala v hotelu. V petek je sledil odhod s Krvavca, pred tem pa smo se odpravili še na zadnjo smuko. Posebej lepo je bilo, da smo se šole v naravi udeležili prav vsi učenci. Tako smo se lahko skupaj učili, se zabavali in se tudi malo bolj povezali.

Vsem so zagotovo ostali lepi spomini, nekateri pa so se jih odločili deliti z nami. Nekaj učencev in učenk sva pred začetkom šole v naravi vprašali, kakšna so njihova pričakovanja, po zaključku smučarskega tedna pa, ali so se jim uresničila. Takole so odgovorili.

Lana Blatnik

Šole v naravi se zelo veselim. Mislim, da bo zelo zabavno in poučno. Nazadnje sem smučala kot majhna punčka. * Pričakovanja so se mi deloma uresničila. Po šoli v naravi sedaj bolje smučam in se razumem s prijatelji. Zdi se mi dobra izkušnja za življenje.

Lara Sever

Od šole v naravi si želim, da se bi s prijatelji bolje povezali in da se bi bolje naučila smučati. Z družino se vsako leto odpravimo na sneg, ampak se do zdaj nisem ukvarjala s tehniko smučanja. * Šola v naravi je bila še veliko boljše, kot sem pričakovala. S sošolci smo se zelo povezali. Tudi kar se tiče smučanja sem zelo zadovoljna s svojim napredkom in napredkom drugih.

Pia Kastelic

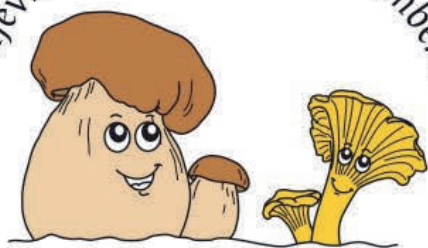
Šole v naravi se že izredno veselim. Z družino smo se že pozimi odpravili na smučišče, tako da sem že stala na smučeh, se pa res nisem kaj dosti posvečala učenju smučanja. * Šola v naravi se mi je res vtisnila v spomin zaradi smučanja, ki smo mu namenili večji del dneva, in tudi zaradi zabavnih trenutkov s prijatelji.

Žan Žapčič Klemenčič

Vsako leto se z družino odpravimo smučat. Preizkusil sem se tudi v teku na smučeh. Kljub temu pa si želim, da bi se še bolj naučil smučati. Upam, da se bomo s prijatelji še bolj povezali. * Iz šole v naravi sem prišel zadovoljen. Zadovoljen sem s tem, kar sem se naučil. Znanje bom lahko nadgradil tudi kasneje. S prijatelji smo se bolj povezali.

DONATORJI, ki so omogočili tisk časopisa:

Krajevna skupnost Sela pri Šumberku

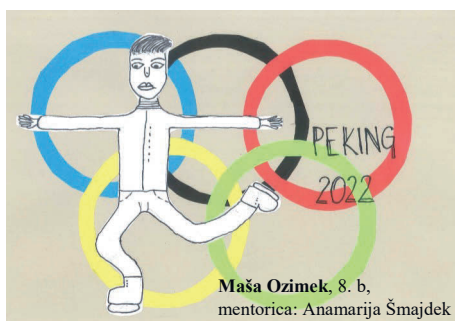
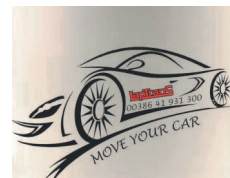
KS Veliki Gaber

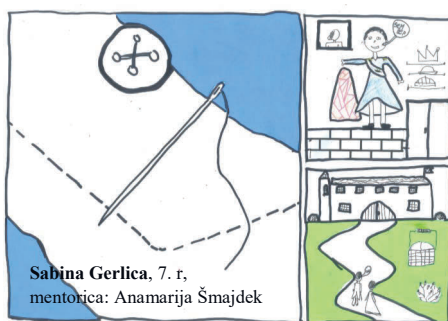
gigradbeni inženiring
zakrajšek d.o.o.

ESG Peter Grmovšek s.p.

Maša Ozimek, 8. b,
mentorica: Anamarija Šmajdek

Sabina Gerlica, 7. r,
mentorica: Anamarija Šmajdek

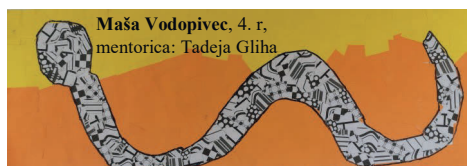
Ela Kastelic Hervol, 9. r,
mentorica: Anamarija Šmajdek

David Škrilac, 3. r,
mentorica: Suzana Jefim

Manja Pergar, 4. r,
mentorica: Tadeja Gliha

Maša Vodopivec, 4. r,
mentorica: Tadeja Gliha

Mila Jankovič, 4. r,
mentorica: Bernardka Resnik

Kaja Kastelic, 6. a,
mentorica: Anamarija Šmajdek

Bojana Zorec, 8. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

LIKOVNI IZDELKI UČENCEV

Glorija Simič, 8. b,
mentorica: Anamarija Šmajdek

Alja Podobnik, 9. r,
mentorica: Anamarija Šmajdek

PRVI KORAKI

glasilo Osnovne šole Veliki Gaber

Glavni urednik: Primož Vasle

Odgovorni urednik: mag. Gregor Udovč

Uredniški odbor:

Primož Vasle, Suzana Jefim, Lidija Ožek in
Maja Sušin

Naslovnica – foto: Andreja Jaklič

Tisk: Kočevski tisk, d. o. o.

Naklada: 300 izvodov

Junij 2022

Utrinki z iger za dober namen

